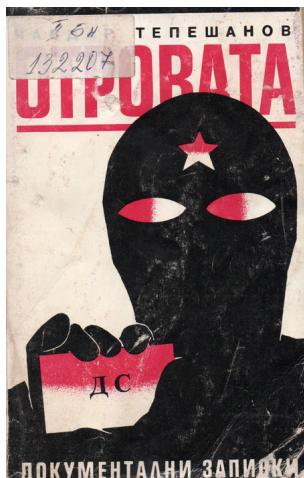

Отровата ДС

Написано от Христо Христов
Неделя, 22 Декември 2013 17:57

След [спомените на председателя на КДС ген. Ангел Солаков](#) тази неделя в [електронната библиотека](#)

на
desebg.com

представям още една книга от първите години на прехода, чийто автор е бивш кадрови служител на Държавна сигурност –

„Отровата”

на
Чавдар Тепешанов.

Между 1972-1989 г. той работи в Шесто управление на ДС и отговаря за следенето на Съюза на филмовите дейци и държавно обединение „Българска кинематография”

Тепешанов е един от оперативните работници, преживели своя катарзис след 10 ноември 1989 г. и оставил своите мемоарни записки в книга. Това, а и други критични заглавия срещу комунистическия режим и репресивния му апарат не са преиздавани отдавна и тяхното място днес е заето от гласовете на бившите кадри на ДС, твърдящи, че са работили за националната сигурност и за България – изтърган мотив за затварянето на архивите и закриването на комисията по досиета.

Те са далеч от признанията на свои бивши колеги като Тепешанов, позволили си да направят публично достойние, своя критичен прочит на миналото. Такива като него са отхвърлени, защото с говореното са нарушили омертата на ДС. „Богохулството” му срещу партията, чийто наследник днес отново управлява, не е простено.

„Ние, комунистите от страните-членки на варшавския договор не криехме, че желаем гибелта на капитализма и империализма, нали това беше написано в ръководните документи на нашата партия. Сега твърдим повечето, че и тогава сме знаели колко абсурдно е било всичко това. И разбира се, не сме искрени. По-точно е да се каже, че ние – бившите комунисти, бяхме убедени в неизбежната победа на комунизма”, пише Тепешанов.

„Колцина от нас са знаели, че всичко се гради върху въздушни балони и че кулите на нашата бдителност са всъщност едни пясъчни кули? Кой от нас е допускарал, че само след 15-20 години великият Съветски съюз и легендарният КГБ ще се сгромоляшат ей така, от собствената си прогнила система”, добавя той.

Завършил архитектура, роденият през 1946 г. Чавдар Тепешанов зарязва чертежите и решава да постъпи на работа в ДС. Приет е за оперативен работник в Шесто управление. Малко след като работи по т- нар. западни идеологически центрове, през 1975 г. е прехвърлен в отдел 01, разработващ интелигенцията и му е поверена цялата кинематография. Само най-голямото ѝ поделение „Студия за игрални филми” Бояна по това време има личен състав от около 1500 души. Като оперативен работник Тепешанов отговаря и за Съюза на филмовите дейци, Дама на киното, Българската национална филмотека. Във всички тях работят около 3000 души.

Както сам посочва „основната ми задача беше да предотвратявам проникването на идеологическата диверсия в областта на българското кино”. Началник на отдел 01 е полк. Найденов Петров. Както Тепешанов посочва любимите му изрази са: „Твоето мнение не ме интересува, може да си го внесеш в спестовната книжка!” и „Когато говориш с мен, ще мълчиш!”. Това е човекът, който по думите на Тепешанов „при всеки повик на партийната върхушка рипваше на крака и чевръсто козируваше по военному, готов да влезе в огъня, за да защити нейната кауза, човекът, който и под лупа търсеше другроверците и инакомислещите в средите на интелигенцията”.

Чавдар Тепешанов признава, че „политизирането и идеологизирането на Държавна сигурност беше добре премерен ход от страна на управляващата партийна върхушка, за да задържи неограничената си власт”. Твърдение, което днес няма да чуете от бившите кадри на ДС, които се подвизават като експрети по сигурността по медиите.

В книгата си Тепешанов разкрива как идеологизирането на ДС отрежда специална роля

Отровата ДС

Написано от Христо Христов
Неделя, 22 Декември 2013 17:57

на първичните партийно организации в МВР и дейността на комсомолските кадри. „В името на тази идеологизация и политизация се извършиха маса злоупотреби и машинации, всички с една единствена цел – да се убеди ръководителят на партията и държавата, Централният комитет и неговото Политбюро, че сме единни и сплотени около генералната, ленинска, априлска линия на БКП”, посочва Тепешанов.

Той описва различни случаи от работата си в отдел 01 на Шесто управление. Но особен интерес представлява времето през втората половина на 80-те години, които той определя като „агонията на системата”.

Особен интерес представлява разказа му за реакцията на комунистическия режим след образуването на Обществен комитет за екологична защита на Русе през март 1988 г. Тогава лично министърът на вътрешните работи ген. Димитър Стоянов хули и обижда офицерите в Шесто, че са допуснали това да се случи: Срам и позор за нашите органи, че допуснахме такова нещо!”

Според верният на Живков министър комитетът не бил създаден да се бори за подобряване на екологичната среда на обгазявания от румънска страна Русе, а да „подронят престижа на партията и да причинят сериозни затруднения на нейния ЦК и лично на другаря Тодор Живков”.

Шесто управление отдавна се е превърнало в политическо управление, но тогава към него са спуснати указания на министъра как да действат оперативните работници:

- Да се запали огън и жарава под краката им (на членовете на Русенския комитет, бел. ред.)!
- Да се разгромяват безжалостно!
- Да се разбиват отвътре!
- Да се противопоставят един на друг!
- Да се търсят факти и данни за дискредитиране в лицето на обществеността!
- Да се използват дезинформации!
- Да се шантажират!
- Да се подлагат на морален и психически тормоз!
- Да се следят открито!

Отровата ДС

Написано от Христо Христов
Неделя, 22 Декември 2013 17:57

Познато, нали? До болка. Методи и средства, на които станахме свидетели неведнъж през годините на прехода. Методи и средства, използвани без колебание в името на властта, с които обществото ни беше отровено и продължава да бъде тровено.

Чавдар Тепешанов, „Отровата”, изд. „Меридиан – прес”, 1993 г., 215 страници.